

Consell Tributari
Expedient: 933/4

El Consell Tributari, reunit en sessió de 2 de març de 2005, coneixent del recurs interposat per I.D., SA, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. M.G.A., en nom i representació d'I.D., SA, interposa, en data 27 de desembre de 2000, recurs d'alçada contra provisió d'embargament (núm. EB-2000-6-22-...) per deutes en concepte d'impost sobre bens immobles relatius a l'objecte ...962C, ubicat al carrer ..., núm. ... (exercicis 1994, 1995 i 1996), i a l'objecte ...857C, ubicat al carrer ..., núm. ... (exercicis 1994, 1995 i 1996).

2.- Al·lega la recurrent falta de notificació de les liquidacions i de la resta d'actuacions recaptatòries portades a terme en via de constrenyiment, fet aquest que vicia el procediment, havent-se de retrotraure les actuacions recaptatòries al moment de notificar les liquidacions de les quotes reclamades, amb reemborsament de les quantitats embargades. Sol·licita la suspensió del procediment de constrenyiment amb dispensa de l'obligació de prestar garantia, a l'empara de l'article 111.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, reguladora del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3.- Posteriorment, en data 23 d'abril de 2001, la recurrent presenta un segon escrit on posa de manifest que, havent transcorregut amb escreix el termini previst a l'article 111.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, sense que l'Institut Municipal d'Hisenda s'hagi pronunciat sobre la sol·licitud de suspensió formulada, aquesta suspensió s'ha produït per ministeri de la llei.

4.- En data 18 de gener de 2005, aquest Consell ha demanat a l'Institut Municipal d'Hisenda el document acreditatiu de la condició de mandatari del signant de la notificació de provisió de constrenyiment i acumulació número EX-1997-6-09-...

L'esmentat Institut respon, en data 8 de febrer següent, dient que no s'ha trobat el document demanat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- L'article 110 del Reglament general de recaptació disposa que es dictarà providència ordenant l'embargament un cop transcorregut el termini assenyalat a l'article 108 del mateix Reglament, la qual cosa pressuposa la notificació anterior de la providència de constrenyiment. Per tant, s'ha de determinar si en el present cas ha estat vàlidament notificada l'esmentada providència.

La resposta és negativa. En primer lloc, perquè les providències identificades amb nùms. EX-1996-6-12-... i EX-1996-6-12-... no han estat vàlidament notificades a la recurrent al fracassar els intents efectuats a l'efecte, sense que s'hagi procedit posteriorment a la notificació per compareixença mitjançant edictes publicats en el Butlletí Oficial de la Província. I en segon lloc, perquè, contràriament a l'esmentat en la proposta de l'Institut Municipal d'Hisenda, la providència de constrenyiment número EX-1997-6-09-... no pot considerar-se vàlidament notificada a l'haver estat lliurada en les dependències municipals a una persona que va dir ser mandatària de l'entitat recurrent, sense que existeixi acreditació documental de la representació.

L'article 105.4 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, aleshores vigent, i l'article 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les Administracions públiques i del procediment administratiu comú, disposen que cal tenir constància del lliurament de la notificació a l'interessat o al seu representant, amb l'única excepció de les notificacions que es practiquin al domicili de l'interessat, en què podrà fer-se'n càrrec qualsevol persona que es trobi en el domicili i faci constar la seva identitat.

A aquests efectes, cal entendre que la recepció de la notificació d'una liquidació o d'una providència de constrenyiment no pot ser considerada com un acte de tràmit, que no exigiria acreditar la representació, en el cas que el receptor actuï a títol de representant, ja que encara que no és subsumible en els tres casos particulars que recollia el primer paràgraf de l'article 43 de la Llei General Tributària, aleshores vigent, té en comú amb aquests la característica essencial de la seva rellevància que obliga a exigir el màxim rigor en l'acreditació del mandat del representant en garantia del subjecte passiu interessat. La notificació constitueix un acte de fonamental transcendència per al particular, atès que quan la recepció es produeix, aquell pren

coneixement del contingut del corresponent acte administratiu, així com dels mitjans d'impugnació dels que disposa (sentències del Tribunal Suprem de 7 i 21 de maig de 1994 i 18 d'octubre de 1995, i del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 9 d'octubre de 1991).

De tot l'exposat se'n desprèn, doncs, la invalidesa de la providència d'embargament impugnada.

Segon.- Arribats a aquest punt, s'ha de concloure que ha prescrit l'acció per exigir el pagament dels tributs de què es tracta, per la qual cosa esdevé improcedent reiniciar el procediment de constrenyiment i notificar les corresponents providències. En efecte, el primer acte vàlid per interrompre la prescripció, en els termes de l'article 66 de la Llei General Tributària, seria la interposició del recurs en 27 de desembre de 2000, data en la qual ja havia prescrit l'acció per exigir el pagament de l'impost sobre béns immobles dels esmentats exercicis per ambdós objectes fiscals, ja que el període voluntari de pagament en l'exercici més modern (1996) va acabar l'1 d'abril de 1996.

Per tot això,

ES PROPOSA

ESTIMAR el recurs interposat, i DECLARAR prescrita l'acció per exigir el pagament dels deutes en concepte d'impost sobre béns immobles pels objectes ...962C i ...857C dels exercicis 1994, 1995 i 1996.